

Pèrdua de *-d-* intervocàlica en *cadira* (ALDC, II, 296. La *cadira*)

Deixarem de costat el mot *silla*, d'evident importació castellana, corrent a la Franja, per a centrar la nostra atenció sobre el tractament de la *-d-* de *cadira*, procedent del llat. vg. CATHÉGRA, variant de CATHÉDRA (en comptes del clàssic CĀTHEDRA, que ha donat el cultisme *càtedra*), a través de *cadeira*, *cadieira* (cf. cast. *cadera* 'anca', per metonímia). La *-d-* es manté generalment en català, tret de dues àrees de l'extrem meridional on aquella s'ha perdut i ha passat

el mot a *caïra* (i, eventualment, a *caria*, per metàtesi); un canvi sense documentació antiga, com els altres casos de caiguda de la *-d-* (cf. *mocador*, *criada*, *destral*), la qual cosa indica que es tracta d'un fenomen relativament recent. La forma algueresa *caria*, coincidint amb una de les valencianes, presenta un origen diferent: *cadira* > **carira* (per rotacisme de la *-d-*) > *caria* (per dissimilació de les vibrants).

